

de 15, bliver uden Repræsentation i Hovedbestyrelsen. Dette kunde ændres ved at man en vis Tid efter det første Valg foretog et nyt, hvor der kun stemmes paa de 15 (eller 20). Men det vilde volde dobbelt saa stor Ulejlighed, og Spørgsmaalet er da, om Landsforbundet kan paaregne saa megen Interesse hos sine Medlemmer, at de vilde bære den Ulejlighed for at faa alle repræsenteret i Hovedbestyrelsen.

Sammenlignet med den nugældende Ordning indeholder den her foreslaaede følgende Fremskridt: Medlemmerne vælger direkte deres Hovedbestyrelse. Hvert enkelt Medlem stemmer kun paa een Kandidat, nemlig den, hun (han) kender bedst og har mest Tillid til. Bestyrelsens Sammensætning vil lettere kunne ændres i Overensstemmelse med mulig ændret Værdsættelse af Lederne. De Ledere, der besidder flest Medlemmers Tillid, faar mest at sige. Medlemmerne faar gennem Beretningerne om Bestyrelsesmøderne Lejlighed til at følge deres Repræsentanters Færd, og derved danne sig en Mening om dem (ligesom i det politiske Liv Vælgerne i alle Tilfælde burde følge deres Rigsdagsrepræsentanters Færd paa Tinge, og derved danne sig deres Mening om dem).

Jeg tror da at have Ret, naar jeg gentager, hvad ovenfor er sagt, at fri Valgret selv i denne indskrænkede Form skaber større Frihed for det enkelte Medlem. I Statslivet vilde en tilsvarende Repræsentationsform vistnok desuden skabe større Retfærd og Samfølelse mellem de indbyrdes stridende Partier. Saadanne Partier findes jo ikke indenfor vort Forbund, da det er en Sammenslutning af Personer, som alle vil det samme i den ene Sag, der staar paa vort Program; men var det alligevel ikke Umagen værd at tage Systemet op til praktisk Granskning i vort Forbund, for saa, hvis det stod sin Prøve, engang at tage det med os ud i det offentlige Liv og søge at faa det indført dér?

Tormod Jørgensen.

P. S.

Til en enkelt Udtalelse i ovenstaaende Artikel, maa det være Redaktionen

tilladt at fremkomme med en Indvending. Hr. T. J. skriver, at ved Hovedbestyrelsesvalget i Fjor »var der den Fejl, at man skulde stemme paa 15 Personer, hvoraf man maaske kun kendte eller interesserede sig for én eller nogle faa«.

Dette er misvisende. Ethvert Medlem af Landsforbundet kunde foreslaas og vælges til Medlem af Hovedbestyrelsen, og man var paa ingen Maade henvist til at stemme paa 15 forud bestemte Personer.

For og imod.

En af Verdens berømteste Kvinder er død. *Florence Nightingales* store opofrende Arbejde under Krimkrigen er bekendt over hele Verden; hendes omfattende Organisation af Sygeplejen har gjort hende til en af Menneskehedens Velgørere.

Hun var naturligvis en Tilhænger af Kvinders Valgret. Da man bad hende om Grunde, svarede han: »Jeg har ingen Grunde; det synes mig saa selvindlysende, at enhver Husmoder og Skatteyder skal være medbestemmende ved Fordelingen af Pengene; det rummer de mest afgørende Interesser for hvert eneste menneskeligt Væsen.«

Landsforeningen for Kvinders politiske Valgret i Stockholm har ansøgt Kommunalbestyrelsen om et Tilskud paa 3000 Kr. til at bestride Omkostningerne ved den internationale Kvindestemmeretskongres i Stockholm Juni 1911.

Platon og Kvindespørgsmaalet.

Ved Fru Thyra Boldsen.

I Berlingske Tidende for 16de Juli finder vi nedenstaaende interessante Artikel, som vi ikke vil undlade at gøre vore Læsere bekendt med.

Kvindespørgsmaalet er ikke nyt; allerede Platon indsaar, at naar en Stat skulde naa sin størst mulige Udvikling, maatte alle Evner udvikles og bruges uden Hensyn til Kønnets. I sin »Stat« lader han Sokrates i Samtale med Glaukon give en udførlig Forklaring derpaa. Det følgende er et kortfattet, sammen-

trængt Uddrag af, hvad han siger derom i femte Bog:

Socrates: God og fuldkommen kalder jeg en Stat og Forfatning, naar den er fuldkommen, saavel hvad Statsfunktionerne som hvad Uddannelsen af det enkelte Individ's Gemytsbeskaffenhed angaar. Forsøgte vi ikke at fremstille Mændene som Vogtere af en Hjord.

Glaukon: Jo.

S.: Vi vil da forfølge denne Tanke videre, idet vi giver Kvinderne en lignende Opdragelse.

G.: Hvorledes.

S.: Maa vi antage, at de kvindelige Hunde, som vi bruger til vor Bevogtning, skal bevogte det samme som Hanhundene, gaa paa Jagt osv., eller skal de blive hjemme, fordi de, bestemt til at føde og opklække Unger, er uskikkede til andre Forretninger.

G.: De skal udrette alt i Fællesskab.

S.: Men er det muligt at bruge levende Skabninger til samme Forretning, naar man ikke giver dem den samme Opdragelse.

G.: Nej.

S.: Naar vi altsaa vil bruge Kvinder til samme Gerning som Mænd, maa vi ogsaa lære dem det samme.

G.: Ja.

S.: Mænd dannes ved Musik og Gymnastik, altsaa maa Kvinder undervises i det samme — uddannes til Krig og overhovedet behandles paa samme Maade som Mænd.

G.: Ja.

S.: Men maaske vil det, fordi det strider imod Vanen, findes latterligt, naar det kommer til Udførelse.

G.: Ja, visselig.

S.: Og hvad anser du vel for latterligt? Mon ikke de Kvindfolk, der paa Øvelsespladserne øver sig sammen med Mændene og ikke blot unge, men ogsaa de ældre — ligesom gamle Mænd i Gymnasierne, der, skønt de er rynkede og ser hæslige ud, dog endnu elsker Legemsøvelser?

G.: Jo, ved Zeus.

S.: Men vi vil erindre Spottefuglene om, at det ikke er længe siden, at Hellenerne ligesom de fleste Barbarer endnu ansaa det for hæsligt og latterligt, at Mænd viste sig nøgne. Og da